

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14.10.2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Cihláře a soudců Mgr. J. Kareše a JUDr. Miroslavy Strakové odvolání obžalovaného **L. R.**, nar. xxx, podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 27. června 2014, sp. zn. 3T 156/2010, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje toliko ve výroku o trestu uloženém za trestnou činnost pod body I./1-2.

Výrok o vině, výrok o trestu pod body II./1-8, III., IV./1-3, V./1-4 a výroky o náhradě škody zůstávají nezměněny.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že za trestnou činnost pod body I./1-2 se podle § 37 tr. zákona upouští od uložení souhrnného trestu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8, sp.zn. 3T 157/2002 ze dne 12.11.2003, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze, sp.zn. 67To 132/2004 ze dne 6.5.2004.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 byl obžalovaný L. R. uznán vinným pod body I./1-2 trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, pod body II./1-8 trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, pod bodem III. trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, pod body IV./1-3 trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona, trestným činem neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zákona, pod body V./1-4 trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákona, trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona a trestným činem neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zákona. Za protiprávní jednání pod body I./1-2 byl L. R. odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 4 měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9.10.2003, sp. zn. 4T 184/2002, trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 30.9.2002, sp. zn. 39T 110/2002, rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 12.11.2003, sp. zn. 3T 157/2002 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.5.2004, sp. zn. 67To 132/2004, jakož i všech dalších obsahově navazujících rozhodnutí ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zákona. Za protiprávní jednání popsané pod body ad II./1-8, III., IV./1-3, V./1-4 byl obžalovaný podle § 247 odst. 3 tr. zákona za užití § 37a, § 35 odst. 1 tr. zákona odsouzen ke společnému a úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 8 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň podle § 37a tr. zákona byl zrušen z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31.3.2010, sp. zn. 3T 137/2006 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7.10.2010, sp. zn. 7To 304/2010 odsuzující výrok o vině a celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad.

V návaznosti na shora uvedené výroky pak bylo rozhodnuto o nárocích ohledně náhrady škody u jednotlivých poškozených, konkrétně podle § 228 odst. 1 tr. řádu bylo obžalovanému uloženo, aby uhradil poškozeným, a to Ing. A. B., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx, částku 100.000,- Kč, dědicům Mgr. N. B., nar. xxx, částku 15.000,- Kč, K. D., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx částku 126.320,- Kč, J. H., nar. xxx, na Xxx, Xxx, částku 80.000,- Kč, M. H., nar. xxx, na Xxx, Xxx, částku 111.000,- Kč, K. B., roz. J., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx částku 71.750,- Kč, J. N., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx částku 224.000,- Kč, R. T., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx, částku 240.000,- Kč, A. Š., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx, částku 40.000,- Kč, S. O., nar. xxx, na Xxx, Xxx, částku 80.000,- Kč, H. O., nar. xxx, na Xxx, Xxx, částku 195.000,- Kč, společnosti Xxx, s.r.o., se sídlem Xxx, Xxx, IČ: xxx částku 557.815,50 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byli dědicové Mgr. N. B., poškozené J. H., S. O. a H. O., odkázáni se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění obvodního soudu se obžalovaný L. R. trestné činnosti dopustil tím, že pod bodem I./1 dne 19.9.2001 v Praze, u notáře JUDr. Romana Hochmana, uzavřel s I. H., nar. xxx, smlouvu o půjčce na částku 240.000,- Kč pod nepravdivým příslibem obstarání bytu v hodnotě 1.000.000,- Kč s tím, že zapůjčených 240.000,- Kč bude sloužit jako záloha na koupi bytu, slíbený byt neobstaral, půjčené peníze nevrátil, čímž poškozenému způsobil škodu ve výši 240.000,- Kč, pod bodem I./2 poté, co se na podzim roku 2001 seznámil s poškozenou J. M., nyní H., nar. xxx pod záminkou zajištění nového pronájmu bytu od ní vylákal v lednu 2002 částku 30.000,- Kč na zaplacení nájemného předem, slíbený podnájem neobstaral a ani převzatou částku do současné doby nevrátil, dále pod záminkou, že se pohybuje v bankovníctví, v březnu 2002 od ní vylákal částku ve výši 50.000,- Kč s tím, že je vloží na její účet u eBanky a peníze zhodnotí, převzatou částku na účet eBanky neuložil, použil je pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozené škodu ve výši 80.000,- Kč, celkem tak poškozeným způsobil škodu ve výši 320.000,- Kč, pod bodem II./1 v době od 15.5.2003 do 13.6.2003 v Xxx, Xxx, kde v té době bydlel u své přítelkyně S. O., pod nepravdivou záminkou obstarání výměny oken v rodinném domku vylákal od její matky H. O. finanční hotovost ve výši 60.000,- Kč, výměnu oken však nezajistil, vylákané peníze ani přes urgence nevrátil, čímž poškozené H. O., nar. xxx, způsobil škodu ve výši 60.000,- Kč, pod bodem II./2 v období od září do listopadu 2003 na různých místech v Praze pod záminkou půjčky na své podnikání vylákal od poškozeného J. N., nar. xxx, dne 20.9.2003 částku ve výši 90.000,- Kč, dne 3.10.2003 částku ve výši 60.000,- Kč a dne 20.11.2003 částku 70.000,- Kč, které slíbil vrátit do konce listopadu 2003 s 20% navýšením, ačkoli věděl, že nepodniká a nemá žádný legální příjem a dále ve stejném období pod nepravdivým příslibem obstarání mobilního telefonu vylákal částku ve výši 4.000,- Kč, půjčené peníze v dohodnutém termínu ani poté nevrátil, mobilní telefon neobstaral, čímž mu způsobil celkovou škodu ve výši 224.000,- Kč, pod bodem II./3 v přesně nezjištěné době na podzim roku 2003 v Xxx, Xxx, kde v té době bydlel u své tehdejší přítelkyně poškozené M. Ch., nyní H., nar. xxx, pod záminkou zajištění letenek a víza do USA od ní vylákal finanční částku ve výši 100.000,- Kč, pod záminkou zajištění doporučení od osoby z USA částku 1.500 USD v hodnotě nejméně 39.000,- Kč a na zajištění různých poplatků částku ve výši 20.000,- Kč, čímž poškozené způsobil škodu ve výši 159.000,- Kč, načež jí následně po četných urgencích vrátil částku 100.000,- Kč, pod bodem II./4 v přesně nezjištěné době a místě v roce 2004, poté, co se blíže seznámil s poškozenou K. B., roz. J., nar. xxx, zneužil jejího zájmu o studium v USA a pod nepravdivou záminkou, že jí zařídí studia a pobyt na Floridě, od ní dne 31.5.2005 vylákal částku ve výši 2.500 USD na zaplacení předmětného studia a následně 200 USD na vyřízení víza, vše v hodnotě nejméně 57.500,- Kč, načež od ní vylákal i další částku ve výši 14.000,- Kč na obstarání letenky do USA, studijní pobyt, vízum ani letenku nezajistil,

převzaté finanční prostředky nevrátil, čímž poškozené způsobil škodu ve výši 71.500,- Kč, pod bodem II./5 v přesně nezjištěné době dne 25.3.2004, poté, co začal spolupracovat se společností Xxx xxx, s.r.o. a kdy se seznámil se společníky této společnosti, poškozenými V. D., nar. xxx a M. V., nar. xxx, pod nepravdivou záminkou, že uvedenými prostředky zaplatí cenu za přenechání obchodních prostor v Obchodním centru Xxx pro společnost Xxx xxx, s.r.o., vylákal v restauraci v Praze 2 od poškozených celkovou částku 800.000,- Kč, přičemž po převzetí této částky se stal nekontaktní, pronájem, jak měl od počátku v úmyslu, nezařídil a peníze do dnešního dne nevrátil, čímž poškozeným způsobil celkovou škodu ve výši 800.000,- Kč, pod bodem II./6 dne 1.10.2004 na základě smlouvy o půjčce převzal od poškozené Ing. A. B., nar. xxx finanční částku ve výši 100.000,- Kč pro své podnikání pod nepravdivým příslibem jejich vrácení do 1.11.2004, což ani později neučinil, a od počátku ani v úmyslu neměl, čímž poškozené Ing. A. B., s jejíž dcerou se v té době přátelil, způsobil škodu ve výši 100.000,- Kč, pod bodem II./7 v době od února 2005 do 21.3.2005 v Xxx, Xxx, kde v té době bydlel u své tehdejší přítelkyně poškozené K. D., nar. xxx, pod nepravdivým příslibem 11% podílu na zisku z provozování blíže neurčené prodejny vylákal od ní částku ve výši 5.000 USD (nejméně 112.245,- Kč), ačkoli věděl, že žádnou prodejnu neprovozuje a tudíž k výplatě podílu ze zisku ve výši cca 13.200,- Kč (z vylákané částky 112.245,- Kč) nemůže dojít a dále pod nepravdivým příslibem zajištění opravy od ní vylákal mobilní telefon zn. NOKIA 6610, IMEI č. xxx v hodnotě nejméně 5.000,- Kč, který jí byl následně vrácen Policií ČR, a způsobil jí tak škodu ve výši 117.245,- Kč, pod bodem II./8 dne 12.5.2005 v Praze převzal od poškozené A. Š., nar. xxx, jako půjčku na blíže nespecifikované účely částku ve výši 40.000,- Kč pod příslibem, že je vrátí do 31.5.2005, ačkoli věděl, že vzhledem k jeho finanční situaci to nebude možné, půjčené peníze do současné doby nevrátil, čímž poškozené způsobil škodu ve výši 40.000,- Kč, celkem tak poškozeným způsobil škodu ve výši 1.571.745,- Kč, pod bodem III. v blíže nezjištěný den po 15.11.2009 nabídl poškozenému R. T., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx, aby si založil účet I-KONTO u společnosti FORTUNA sázková kancelář, a.s., kam by si mohl poškozený uložit své peníze, avšak tak učinil v úmyslu tyto peníze následně neoprávněně poškozenému z účtu částečně vybrat a částečně použít na sázky u této společnosti, následně si poškozený dne 23.11.2009 tento účet na pobočce uvedené společnosti ve stanici metra Xxx v Praze X založil a dne 30.11.2009 na účet vložil postupně na různých provozovnách této sázkové kanceláře v hl. m. Praze částku ve výši 240.000,- Kč, poté obžalovaný v době od 30.11.2009 do 1.12.2009 na různých provozovnách společnosti FORTUNA sázková kancelář, a.s. na území hl. m. Prahy bez vědomí a souhlasu poškozeného R. T. vybral postupně po menších částkách z tohoto účtu částku ve výši 159.900,- Kč a dále v této době z tohoto účtu použil částku ve výši 80.535,44 Kč bez vědomí a souhlasu poškozeného k sázkám u této sázkové společnosti, a při těchto transakcích se vydával za poškozeného, neboť znal

přístupové údaje umožňující mu ovládnutí tohoto účtu, následně pozměnil přístupové heslo, registrační email a registrační telefon k tomuto účtu, a za použití pozměněných přístupových údajů k účtu poškozeného z části uloženou hotovost vybral a zčásti ji použil na sázky, čímž poškozenému způsobil škodu ve výši 240.435,44 Kč, pod bodem IV./1 v blíže nezjištěné době na přelomu září a října 2002 v Praze x, v malém rodinném penzionu, v blízkosti sídliště Xxx, odcizil poškozené Mgr. N. B., nar. xxx, se kterou zde společně bydlel, mobilní telefon zn. NOKIA 88501, stříbrné barvy, a způsobil jí tak škodu nejméně 15.000,- Kč, pod bodem IV./2 v době od 15.5.2003 do 13.6.2003 v Xxx, Xxx, kde v té době bydlel u své přítelkyně S. O. se zmocnil 2 ks platebních karet České spořitelny, a.s., na jméno S. O., k účtu č. xxx (specifický symbol) a na jméno H. O. k účtu č. xxx a kreditní karty HVB Bank na jméno S. O. č. xxx, ze kterých následně vybral na různých místech České republiky hotovost v celkové výši 215.000,- Kč ke škodě S. O., nar. xxx a H. O., nar. xxx, pod bodem IV./3 v přesně nezjištěné době na podzim roku 2003 v Xxx, Xxx, kde v té době bydlel u své tehdejší přítelkyně poškozené M. Ch., nyní H., nar. xxx, pod nepravdivým příslibem, že zjistí přes svou známou v bance okolnosti zcizení peněžních prostředků z jejího účtu vylákal od poškozené platební kartu k jejímu účtu, ze kterého bez jejího vědomí vybral celkem částku ve výši 46.000,- Kč, celkem tak poškozeným způsobil škodu ve výši 276.000,- Kč, pod bodem V./1 v době od února 2005 do 21.3.2005 v Xxx, Xxx, kde v té době bydlel u své tehdejší přítelkyně poškozené K. D., nar. xxx, se zmocnil platební karty na jméno K. D. a bez jejího vědomí z jejího účtu č. xxx vedeného u ČSOB, a.s., vybral na několika místech částku ve výši 14.000,- Kč ke škodě poškozené, pod bodem V./2 v době od února 2005 do 21.3.2005 v bytě v Xxx, Xxx, odcizil poškozené K. D., nar. xxx hotovost v zahraničních měnách, a to 700,- EUR v hodnotě 29.760,- Kč, 60,- GBP v hodnotě 2.588,- Kč a 10.000,- turkmenské měny Manaty bez hodnoty, čímž jí způsobil škodu ve výši 32.348,- Kč, pod bodem V./3 v přesně nezjištěné době v únoru až květnu 2005 po sblížení se svou tehdejší přítelkyní poškozenou A. Š., nar. xxx, jí nejprve odcizil klíče od jejího bytu v Xxx, Xxx a následně využil situace, kdy poškozená odjela za rodiči na Moravu a neoprávněně začal chodit do tohoto bytu, kde se připojoval na internet přes její účet, čímž způsobil poškozené škodu ve výši 2.500,- Kč, a dále jí z bytu odcizil finanční hotovost ve výši 2.000,- Kč, zlatý prsten v hodnotě 600,- Kč, zlatý náramek typ Lambada v hodnotě 525,- Kč a zlatý náramek typu Figaro v hodnotě 4.800,- Kč a tímto svým jednáním poškozené způsobil celkovou škodu ve výši 10.425,- Kč, pod bodem V./4 dne 21. 11. 2004 v době od 20:05 hodin do 20:20 hodin v Xxx, Xxx, z kanceláře objektu benzínové čerpací stanice Xxx, s. r. o., kterou provozovala Ing. A. B. společně se svojí dcerou P. B., za použití odcizených klíčů vnikl do trezoru a do uzamčené skříňky, odkud odcizil finanční hotovost v celkové výši 550.000,- Kč a 245,- EUR v hodnotě 7.815,50 Kč, a poškozené společnosti Xxx, s.r.o., se sídlem Xxx, Xxx, IČ: xxx tak

způsobil škodu ve výši 557.815,50 Kč, celkem tak poškozeným způsobil škodu ve výši 614.588,50 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal ihned po jeho vyhlášení obžalovaný odvolání, které následně písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Ve vztahu k bodu ad I./1 výroku napadeného rozsudku namítá, že nepopírá, že neobdržel od poškozeného H. finanční částku, z ničeho však nevyplývá, že by částka měla být užitá jako záloha na koupi bytu. Mezi ním a poškozeným vznikl prostý závazkový vztah a není vhodné vymáhat závazkové vztahy prostřednictvím trestního práva. Nebyl mu prokázán úmysl obohatit se na úkor poškozeného tím, že ho uvedl v omyl. Ve vztahu k bodu ad I./2 namítá, že z výsledku pronajímatelky bytu bylo prokázáno, že poškozené pronájem bytu zajistil, přičemž byl uveden v nájemní smlouvě jako osoba spolubydlící. Zcela odmítá, že by si od poškozené půjčil finanční částku, je to tvrzení proti tvrzení, které není podloženo dalším důkazem. Soud měl vycházet ze zásady v pochybnostech ve prospěch. Ve vztahu k bodu ad II./1 popírá, že by se dopustil jednání popsáno v obžalobě, bohužel uplynutím času nemohl svoji nevinu prokázat. Ve vztahu k bodu ad II./2 jednání odmítá, rovněž odmítá, že by převzal od poškozeného částku 4.000,- Kč na obstarání telefonu. Za situace, kdy mobilní telefony byly již zcela běžným prostředkem se jeví úplata za jeho obstarání jako velmi nepravděpodobná. Ve vztahu k bodu ad II./3 připouští, že od poškozené obdržel částku ve výši 100.000,- Kč na jejich společnou cestu do zahraničí, poté, co z jejich záměru vycestovat sešlo, částku jí vrátil. Další částky odmítá. Poukazuje na to, že jeho jednání nevykazuje znaky žádného trestného činu. Ve vztahu k bodu ad II./4 je nadále přesvědčen, že pobyt v USA zajistil, soud odmítl provést důkaz dotazem na úřady USA v tom směru, zda v té době vstoupil na území USA. Je toho názoru, že by se tím potvrdilo jeho tvrzení a v tomto směru je dokazování soudu zcela nedostatečné. Ve vztahu k bodu ad II./7 zcela odmítá vinu, byť připouští, že s poškozenou měl vztah a připouští i „společné hospodaření“. Snahu poškozené chápe jako jakýsi druh pomsty a postoje zhrzené milenky, když ona sama mu zpronevěřila osobní věci nemalé hodnoty. Poukazuje na to, že obvinění je postaveno pouze na tvrzení poškozené a není podpořeno žádnými dalšími důkazy. Ve vztahu k bodu ad II./8 přiznává finanční půjčku od poškozené, bohužel však byl zadržen policejním orgánem ještě před datem splatnosti půjčky a nemohl svůj dluh vyrovnat. Nicméně poukazuje na to, jak již bylo výše uvedeno, že vymáhání občanskoprávních nároků prostředky trestního práva je stav nevhodný. Ve vztahu k bodu ad III. popírá, že by se dopustil podvodu na úkor poškozeného T.. Jak vyplývá z jeho výpovědi, společně chtěli sázet na kurzové sázky. Verze poškozeného nemá logickou oporu v jeho postupu a stěží je uvěřitelné, že by takto zkušený člověk, taxikář, postupoval tak naivním způsobem. Ve vztahu k bodu ad IV./1 odmítá, že by poškozenou okradl o mobilní telefon. Sám se podílel aktivně na jeho hledání, s poškozenou měl přátelský vztah a i ohlášení se značnou časovou

prodlevou svědčí spíše o pomstě poškozené. Není ničím prokázáno, že by měl odcizit mobilní telefon. Policejní orgán telefon prostřednictvím IMEI nevyhledal a poškozená došla k tomuto závěru až ex post. Ve vztahu k bodu ad IV./2 poukazuje na to, že bez znalosti PIN kódu nelze z žádné platební karty vybrat finanční prostředky a jak potvrdily poškozené, PIN kód mu nebyl znám. Soud však žádným způsobem nevysvětlil, jakým způsobem měl, bez znalosti PIN kódu k platebním kartám, z účtů vybrat peníze. Ve vztahu k bodu ad IV./3 zcela odmítá jednání, které mu je kladeno za vinu. Pokud by obvodní soud řádně vyhodnotil důkazní situaci, dospěl by k závěru, že poškozená se obrátila na něj až poté, co zjistila úbytek finančních prostředků na svém účtu. A opět, bez znalosti PIN kódu jí měl následně vybrat peníze z účtu. Argumentace jako u předchozího bodu je shodná. Ve vztahu k bodu ad V./1 namítá a je toho názoru, že trestná činnost mu není žádným důkazem prokazována, a to právě s odkazem na jeho výpověď. Je toho názoru, že soud učinil rozhodnutí, které nemá oporu v provedeném dokazování, dokazování shledává jako neúplné. Připouští, že měl více vztahů, než by mohlo být obvyklé, ale současně poukazuje na to, že postoj poškozených nasvědčuje postoji zhrzených milenek. Závěrem obžalovaný navrhnul, aby Městský soud v Praze napadený rozsudek v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. b) až e) tr. řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně, nebo aby ve věci podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že jej podle § 226 písm. a), c) tr. řádu zprošťuje obžaloby.

Městský soud v Praze podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadených výroků předcházelo, přihlížeje přitom k vadám, které odvoláním vytýkány byly, a k vadám, které vytýkány nebyly, přihlížel pouze potud, pokud by měly vliv na správnost výroku, který napaden byl a dospěl k následujícímu závěru.

Pokud jde o postup dosavadního řízení, nedošlo v něm k žádným nedostatkům či pochybením, neboť v přípravném řízení i v řízení před soudem I. stupně byla respektována všechna ustanovení tr. řádu, která přicházela v úvahu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo plně zachováno. Obvodní soud jako soud I. stupně provedl dokazování náležitým způsobem a v potřebném rozsahu, provedené důkazy vyhodnotil v souladu se zákonem, přičemž správně zjistil skutkový stav v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. Vzhledem k tomu učinil soud I. stupně zákonu odpovídající rozhodnutí o vině. Ohledně skutkových zjištění, popsanych pod body I./1-2, II./1-4, 7-8, III., IV./1-3, V./1 napadeného rozsudku lze konstatovat, že soudem I. stupně byla správně zjištěna doba a místo spáchání trestné činnosti obžalovaným, způsob jejího provedení a totožnost poškozených. Obvodní soud svá skutková zjištění důvodně opřel zejména o výpovědi poškozených a důkazy listinné. Náležitě se přitom vypořádal s obhajobou obžalovaného, podrobně vysvětlil, v jakých směrech ji považoval

za nepravdivou a správně akcentoval tu skutečnost, že obžalovaný v rozhodném období zneužil opakovaně důvěry osob mu blízkých, svých přátel a mladých žen, od kterých pod nepravdivými záminkami, spočívající zejména v příslibech obstarání různých věcí či výhod, ačkoliv to v úmyslu neměl, vylákal především peněžní prostředky, přičemž se obohacoval i tím, že prostřednictvím platebních karet poškozených, které se mu neoprávněně dostaly do dispozice, vybíral finanční prostředky u bankovních ústavů z účtů právě pomocí těchto platebních karet, když je zřejmé, že takto získané finanční prostředky užil pro svoji potřebu, zejména k sázení u Chance, a.s. (č. listu 140). Pokud jde o dílčí útoky pokračujících trestných činů pod body II./5-6, V./2-4 výrokové části rozsudku, byl soud vázán skutkovými zjištěními učiněnými v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31.3.2010, sp. zn. 3T 137/2006, z něhož výrok o vině, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, správně obvodní soud zrušil postupem podle § 37a tr.zákona.

Odvolací soud se neztotožnil s odvolacími námitkami obžalovaného ve vztahu k bodu I./1 výroku napadeného rozsudku, a to, že mezi ním a H. vznikl prostý závazkový vztah, že tato půjčka fakticky představovala zálohu na koupi bytu, o který měl poškozený zájem a kterou se mu obžalovaný zavázal zprostředkovat. Poškozený H. popsal, že jakmile obžalovaný peníze od něj získal, okamžitě se odmlčel, k předání peněz došlo dopoledne, a když mu volal odpoledne, byl již pro něj nekontaktní, což koresponduje i s výpovědí svědkyně D. D., životní partnerky poškozeného. Obvodní soud správně nepochyboval o skutečném záměru obžalovaného, že pod příslibem zajištění koupě bytu chtěl od poškozeného ve skutečnosti získat prostředky ve výši 240.000,- Kč, aniž by však měl v úmyslu pro poškozeného byt zajistit, což je zřejmé jednak z nekontaktnosti obžalovaného pro poškozeného a také z výpisu ze sázkového účtu obžalovaného v systému Telechance, z něhož je patrná skutečnost, že odvolatel v tomto období vložil na svůj účet celkem 65.000,- Kč, přičemž lze uzavřít, že to je část prostředků poškozeného, které od něj obžalovaný podvodným způsobem nabyl. Ve vztahu k bodu I./2 není důvodu nevěřit poškozené J. H., dříve M., která potvrdila, že jí obžalovaný pronájem obstaral, proto mu požadované peníze předala, zda on sám má peníze, neřešila, protože byla zamilovaná, ve vztahu k pronájmu zaplatila za byt i kauci, protože jinak by s ní svědkyně J. smlouvu nepodepsala. Ve vztahu k bodu II./1 je obžalovaný usvědčován věrohodnou výpovědí poškozené H. O. a její dcery, S. O., která v tu dobu byla jeho přítelkyní, přičemž obvodní soud, stejně jako soud odvolací, nezjistil důvody, pro které by tyto svědkyně usvědčovaly obžalovaného nepravdivě. Ve vztahu k bodu II./2 je obžalovaný usvědčován věrohodnou výpovědí poškozeného J. N., který podrobně vypověděl, jak obžalovanému ve třech splátkách půjčil 220.000,- Kč, v tu dobu mu odvolatel přislíbil zajistit telefon zn. NOKIA 6610 za 4.000,- Kč, které mu předal, následně poté, kdy se ho pokoušel kontaktovat, mu již nebral telefony a nebyl k dosažení, peníze

nevrátil a telefon nedodal. Ve vztahu k bodu II./3 je obžalovaný usvědčován věrohodnou výpovědí poškozené M. Ch., nyní H., která byla jednou z jeho přítelkyň v rozhodném období, k níž se odvolatel v říjnu 2003 nastěhoval. I od této poškozené obžalovaný pod záminkou zajištění letenek a víza do USA vylákal finanční prostředky. Není důvodu nevěřit poškozené, že poté, kdy od ní peníze získal, byl pro ni méně kontaktní, až se od ní fakticky odstěhoval, takže odvolací soud nepochybuje o tom, že sliby obžalovaného, týkající se zajištění všeho potřebného na cestu do USA, byly jako v obdobných posuzovaných případech falešné, které byly vedeny pouze snahou obžalovaného získat pro sebe finanční prostředky, které užil ke své potřebě. Stejně obžalovaný postupoval ve vztahu k poškozené K. B., roz. J. (bod II./4). K námitce odvolatele, že soud zamítl jeho návrh, aby byl proveden důkaz, tj. dotaz na úřady USA, zda se pohyboval v tu dobu v USA, odvolací soud dospěl k závěru, že vina obžalovaného v tomto směru je dostatečně prokázána již zmíněnou výpovědí poškozené, a proto provádění takového důkazu je nadbytečné. Věrohodná je také výpověď poškozené K. D. ve vztahu k bodu II./7, a proto obhajobu obžalovaného, že poškozená vypovídala nepravdivě, aby se mu, jako zhrzená milenka, pomstila, považuje i odvolací soud za účelovou, kterou učinil, stejně jako v ostatních případech, ve snaze zmírnit míru svého zavinění. K námitce obžalovaného, ve vztahu k bodu II./8, že dluh ve vztahu k poškozené A. Š. nemohl vyrovnat, neboť byl zadržen policejním orgánem ještě před datem splatnosti půjčky, odvolací soud, stejně jako soud I. stupně, poukazuje na ostatní prokázané případy a současně i na chování obžalovaného k poškozené Š. v předchozí době, kdy jí nejprve odcizil klíče od jejího bytu, aby tam mohl bez jejího vědomí docházet a následně jí z bytu ještě odcizil věci a podvodně se připojoval na internet. Proto není pochyb o tom, že obžalovaný již v době, kdy od poškozené peníze převzal, je převzal s tím, že jí je nevrátí, což nakonec potvrzuje i ta skutečnost, že poté, kdy byl propuštěn v roce 2006 z výkonu trestu odnětí svobody na svobodu, jí peníze nevrátil, což neučinil ani do dnešní doby. Ve vztahu k bodu III. výroku napadeného rozsudku odvolací soud nepřijal námitku odvolatele, že výpověď poškozeného R. T. je nepravdivá, která nemá logickou oporu, neboť je nadevší pochybnost prokázáno, že obžalovaný bez jeho souhlasu a cíleně odčerpával z jeho konta finanční obnos v celkové výši 240.435,- Kč, přičemž založení tohoto konta inicioval odvolatel, když poškozenému nabídl a umožnil přístup na nově zřízené konto a jeho správu prostřednictvím svého notebooku, díky kterému získal bez vědomí poškozeného přihlašovací údaje, které poškozený jinak nikomu nesdělil a které následně pozměnil, stejně jako registrační telefon č. xxx na xxx, které užíval a dále díky dobré znalosti prostředí provozních pravidel sázkové kanceláře a známostí obsluhy, což byly vždy ženy, mu byly peníze z konta poškozeného vypláceny, přestože neměl kartu k účtu, což nakonec koresponduje i s výpovědí poškozeného, o jejíž věrohodnosti odvolací soud nemá pochyb. Odvolací soud se nemohl ztotožnit ani s námitkami obžalovaného směřujícími proti výroku o vině, popsáném pod

bodem IV./1 napadeného rozsudku. Závěr o jeho vině je jednoznačně založen na výpovědi poškozené Mgr. B., která uvedla, že s ním přespala v rodinném penzionu, ráno zjistila, že nemůže najít svůj mobilní telefon, který měla uložen mezi svými osobními věcmi. V pokoji v penzionu s nimi nikdo jiný nebyl a byli uzavřeni, přesto do rána telefon zmizel. Za této situace tvrzení obžalovaného, že poškozenou o mobilní telefon neokradl, bylo výpovědí Mgr. B. jednoznačně vyvráceno. Vzhledem k tomu, že přes noc byla poškozená s obžalovaným zamčena, je jednoznačně vyloučeno, že by do pokoje mohl vejít někdo jiný, např. personál. K námitce obžalovaného ve vztahu k bodům IV./2-3, že nemohl vybrat finanční prostředky z karet poškozených S. a H. O., stejně jako poškozené M. Ch., nyní H. odvolací soud poukazuje na výpověď poškozené S. O. z přípravného řízení, která na dotaz, jak mohl obžalovaný získat PIN jejich karet, se poškozená vyjádřila tak, že v této době obžalovaný s ní a s její matkou H. O. žil v jejich rodinném domě, PIN měla v obálce doma, takže nebyl problém pro obžalovaného jej takto získat. Shodně pak vypověděla poškozená M. Ch., nyní H., že PIN měla napsaný a uschovaný v knihovně bytu, kde spolu s obžalovaným žili. Ve vztahu k bodu V./1 výroku napadeného rozsudku je obžalovaný usvědčován jednak výpovědí poškozené D. a zejména pak fotografiemi ze záznamového systému u bankomatu, na nichž je odvolatel zachycen s tím, jak vybírá z účtu poškozené opakovaně peníze, proto nelze souhlasit s jeho námitkou, že jeho trestná činnost, v tomto bodě, mu není žádným důkazem prokazována. K užité právní kvalifikaci protiprávního jednání obžalovaného proto nemá soud II. stupně výhrad.

Z podnětu podaného odvolání se odvolací soud pečlivě zabýval i výrokem o trestu a konstatoval, že soud I. stupně správně ukládal souhrnný trest k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 12.11.2003, sp. zn. 3T 157/2002, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.5.2004, sp. zn. 67To 132/2004, jímž byl obžalovaný shledán vinným ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona a byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let, se zařazením do věznice s dozorem za současného zrušení výroku o trestech v trestním příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 30.9.2002, sp. zn. 39T 110/2002 a v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9.10.2003, sp. zn. 4T 184/2002. Odvolací soud se však neztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že je třeba obžalovanému uložit za protiprávní jednání popsané pod body I./1-2 souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 2 let a 4 měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť trest, který byl odvolateli za jinou jeho trestnou činnost uložen již zmíněným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ve spojení s rozsudkem Městského soud v Praze, považuje městský soud pro jeho nápravu za dostačující, přičemž přihlédl i k době, která uplynula od předmětného protiprávního jednání odvolatele. Proto z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil toliko ve výroku

o trestu uloženém odvolateli za trestnou činností pod body I./1-2 a za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že za trestnou činnost obžalovaného, popsanou pod body I./1-2 napadeného rozsudku upustil podle § 37 tr. zákona od uložení souhrnného trestu ve vztahu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 12.11.2003, sp.zn. 3T 157/2002 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.5.2004, sp. zn. 67To 132/2004. Ve vztahu ke společnému a úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 8 měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou odvolací soud v postupu soudu I. stupně neshledal žádného pochybení. Soud I. stupně náležitě odůvodnil druh i výši uloženého trestu, správně poukázal na stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného tak, jak je rozvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, na které v tomto směru odvolací soud v podrobnostech plně odkazuje, neboť jeho závěry sdílí. Soud v daném případě obžalovanému ukládal nejen trest úhrnný, ale i trest společný ve smyslu § 37a tr. zákona, neboť mu byl ukládán za dílčí útoky pokračujících trestných činů (viz jednání pod body II./1-4, 7-8, III., IV./1-3, V./1) poté, co byl za ostatní dílčí útoky tohoto pokračujícího protiprávního jednání (viz jednání pod body II./5-6, V./2, 3 a 4 výrokové části rozsudku) Obvodním soudem pro Prahu 10, jeho rozsudkem ze dne 31.3.2010, sp. zn. 3T 137/2006, který nabyl právní moci dne 7.10.2010 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7.10.2010, sp. zn. 7To 304/2010, uznán vinným pod body 2 a 5 tr. činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, pod body 1,3,4 tr. činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákona a pod bodem 4 též tr. činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, přičemž byl odsouzen podle § 250 odst. 3 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 46 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, který nyní obžalovaný aktuálně vykonává. Nalézací soud nemohl přehlédnout, že obžalovaný byl opakovaně v minulosti odsouzen a potrestán pro různorodou trestnou činnost, protiprávního jednání ve vztahu k poškozenému R. T. se dopustil poté, kdy byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, správně obvodní soud zdůraznil při ukládání trestu délku protiprávního jednání obžalovaného, četnost poškozených i výši způsobené škody. Společný a úhrnný trest odnětí svobody v míře stanovené soudem I. stupně proto nelze považovat za nepřiměřeně přísný. Zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou je v souladu se zákonem, neboť L. R. byl uložen trest odnětí svobody ve výměře převyšující 2 roky. Výroky o náhradě škody postupem podle § 228 odst. 1 tr. řádu a § 229 odst. 2 tr. řádu shledal odvolací soud správnými a zákonnými.

P o u ě n í :

I/ Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

II/ Proti tomuto rozsudku **l z e** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

V Praze dne 14. října 2014

JUDr. Jaroslav Cihlář
předseda senátu

Vypracovala JUDr. Miroslava Straková

Za správnost vyhotovení:
PhDr. Karel Valášek